

במשך שני עשורים היא נכנסה לראש של רוצחים ואנסים. עכשיו היא חושפת איך פוענחו התיקים הגדולים במדינה

העדות הראשונית של זדורוב ("אמרתי שחשתי כאן מסריח, ושייקחו אותי לעשות פוליגרף"). הרמזים לבני זהותו של בני סלע ("זיהיתי שיש לו אינסלינגציה חברתית"). הפיענוח של רצח משפחת אושרנקו ("שש דקירות סכין לתינוק זה אמוציונלי"). וגם התיקים שעוד לא פוצחו. לאחר שפרשה, בלב כבד, מתפקידה כפרופילאית הראשונה בישראל, מאיה אנגלהרד מגלה כמה חשוב הכלי הפסיכולוגי לעבודה המשטרתית ומודה: "הייתי צריכה להשאיר אחריי מדור. המחשבה שהתחום ימות יחד איתי - גומרת אותי"

מור שמעוני פורסם: 25.05.22 11:35

משמאיה אנגלהרד שמעה על פיענוח הרצח הכפול של בני הזוג כדורי, בשכונת ארמון הנציב שבירושלים, היא חייכה לעצמה. בתום שלוש וחצי שנות חקירה, מהסבוכות שידעה משטרת ישראל, נעצר ואסיר אסעיד, תושב חברון בן 34, בחשד שדקר למוות את בני הזוג בדירתם. הוא רצח גם את הפועל המולדובי איוון טרניבסקי, וניסה לרצוח נערה ירושלמית - הכול על רקע לאומני. "התיק הזה שיגע אותי", מודה אנגלהרד, שפרשה באוגוסט האחרון מתפקידה כפרופילאית הראשית - היחידה, בעצם - במשטרת ישראל.

כתבות נוספות למנוי ynet+:

- [מלנסי ועד אברג'יל: תולדות הפשע המאורגן](#)
- [משפט זדורוב מציף כשלים בתחום היהוי הפלילי](#)
- [חוקרים פרטיים חושפים את סודות המקצוע](#)

במשך שני עשורים אנגלהרד לקחה חלק בחקירות הפשעים החמורים ביותר שידעה מדינת ישראל. היא נהנה להגיע לחירות פשע ברחבי הארץ, בבגדים אורחיים, לסרוק אותן ברנל, לנעוץ סיכות על מפות, לאסוף מידע. התפקיד הזה אילץ אותה להיכנס לראשם של רוצחים, אנסים ותוקפים, לנסות ולהתחקות אחר הפסיכולוגיה שלהם, ליעץ לחוקרים מה לשאול ולהציע כיווני חקירה עד לפיענוח.

לא רוצים לפספס אף כתבה? הצטרפו לערוץ הטלגרם שלנו

אבל אז באה מגפת הקורונה ואיתה חשש בריאותי בעקבות מחלה שעמה אנגלהרד מתמודדת. במשטרה כמו במשטרה, פשוט נתנו לה ללכת. בלי טקסים, בלי הוקרה ובעיקר בלי למצוא לה מחליף ראוי. "נכשלת", היא אומרת, "הייתי צריכה לפרוש כשאני משיאה מאחורי מדור. המחשבה שתחום הפרופילאית במשטרת ישראל ימות יחד איתי - גומרת אותי".

הפרופילאית הראשונה

הימים של סוף האלף הקודם היו מלאי מורא, בייחוד עבור נשים שהתגוררו במרכז תל-אביב. ידעות על נבר שחודר לדירתיהן של צעירות, קושר אותן ואונס אותן באכזריות, ועזעו את הציבור והביאו ללחץ גובר על המשטרה. אנגלהרד למדה אז לחזור שני בפסיכולוגיה חקירתית באוניברסיטת ליברפול, אצל פרופסור דייוויד קנטר - מבכירי הקרימינולוגים בעולם. מעת לעת, היא התבקשה לספק תובנות למשטרה. "עזור ראש אנף החקירות היה מתקשר אליי ושואל 'אם היה לך מקרה כזה וכו', מה היית יכולה להניד על העבריין?', הייתי עונה ואז שומעת על המקרה בחדשות".

מה ידעת להניד כבר אז על מי שלימים יתגלה כבני סלע?

"אני זוכרת שזיהיתי שהוא עובד עם הידיים, שהוא עובד עם אנשים ושיש לו אינסלינגציה חברתית. זיהיתי גם שהוא כנראה נפגע מינית בעבר".

איך הסקת שיש לו יכולות חברתיות?

"יש כל מיני דרכים לבצע אונס. יותר פשוט לאנוס בחוץ, כמו במקרה של אור אפרתי (מאבטח הרמטכ"ל) לשעבר, שבנובמבר 2009 ארב לצעירה שנכנסה לרכבה בנמל תל אביב, נגר אותה לשיחים וניסה לבצע בה מעשה סדום - מ.ש). לאנוס זה דבר מאוד מסובך. אתה צריך שיעמוד לך, אתה צריך לרסן את הקורבן, ואם זה קורה בחוץ - אתה צריך גם שלא יתפסו אותך. כדי להצליח להיכנס לבית, צריך יכולות חברתיות מסוימות, כי לא לכן אחד שידפוק בדלת יתנו להיכנס. אדם פועל אך ורק מתוך הידע והיכולות שלו. אני לא יכולה להיות פתאום משימה אחר. אונס, אגב, זו לא עבירת מין. זאת עבירת אלימות, שליטה, מימוש של פנטזיות מסוימות. אין קשר

בין אונס לבין מין:

כלומר, אנסים לא מחפשים סיפוק מיני?

"הסיפוק המיני הוא כלי להשגת סיפוק אחר: שליטה, אלימות, כעס, יש אינספור אפשרויות. כולם חושבים שבפרופילאות אנחנו מחפשים להבין את המניע. המניע מעניין לי את התחת".

מה עוד הסקת לגביי?

"דיברנו על ההתנהגות הגאונרפית שלו. לכל אחד מאיתנו בראש יש מפות קוגניטיביות, שמורכבת מאזור המגורים, הבילוי והעבודה. את האזורים האלה אנחנו מכירים בצורה הטובה ביותר. מחקרים מצאו שאדם ייטה לבצע עבירות באזורים שמצד אחד הוא מכיר הכי טוב, אבל מצד שני יהיו רחוקים מספיק ממי שיכול לזהות אותו, כמו שכנים".

"התיק הזה שיגע אותי". נירה אגנלהרד (צילום: יובל חן)

אגנלהרד לא יודעת עד היום אם המשטרה עשתה שימוש במידע שהעבירה להם, אבל בדצמבר, 1999, נלכד בני סלע, שרברב משכונת התקווה. הוא הורשע בשורת עבירות מין מחידות, חלקן בילדות ונערות, ונידון ל-35 שנות מאסר - העונש הכבד ביותר שנגזר עד אז על עבריו מין בישראל. בעקבות המקרה הקשה הגיעו למסקנה במשטרה שצריך לעלות כיתה ביכולת לפענח פשעים.

6 סיבות מצוינות להשקיע עכשיו באמצעות תיק השקעות מנוהל ודיגיטלי

לחצו על לוחית סוג
לחצו כאן

© 2020 Personal Finance for Professionals

"באותה תקופה הגעתי לביקור בארץ", נזכרת אגנלהרד, "וראיתי מכר לעריכת מחקר עבור המשרד לביטחון פנים, על פרופילים של עבריינים בירות עבירה. התקשרתי למי שהיה אז ראש מעבדת פולניגר בירושלים, מור קליינר ז"ל. הוא חיבר אותי לפרופסור שמואל שי, שהיה אלוף השטה הסטטיסטית ליהוי תבניות התנהגותיות, שהגישה הברטית של פרופסור קנטר התבססה עליה, ויחד זכינו במכרז לביצוע המחקר. בסופו של דבר הפכתי מהקבלן של המחקר ללקוח שלו, כי בעקבותיו התניסתי למשטרה. הייתי הפרופילאית הראשונה בארנון".

כולנו מרכיבים פרופילים

אגנלהרד נראית כמו האדם האחרון שאפשר לנחש שמכר את הצד האפל של הקיום האנושי כל כך מקרוב, והשיחה איתה נדושה בהומור שחור. "אני תמיד אומרת לבעלי שייחור, כי גם אם ימצאו אותו עם מת 20 דקירות סכין, אני יכולה לנרסם לכך שהמעבדה הניידת תסגור את התיק כהתאבדות".

איך את מגיעה לזירה?

"אני לא נראית שוטרת. אנשים לא יודעים מי אני וזה איפשר לי לא פעם להגיע לזירה בשקט שלי, בלי שישמרו לב. אני מגיעה אחרי שהעניינים נרגעים. אין שום טעם בפרופילאות כשכל העולם ואשתו נמצאים במקום. פרופילאיות היא עניין של מחשבה. זה לצלם כל דבר, לשחזר במקום ולראות איך דברים מסתדרים. אני מגיעה אחרי יומיים-שלושה, כשהגופות כבר לא שם. במקרה של רצח בני משפחת אושרנקו, למשל, הגעתי אחרי שפינו את הגופות. לראות את הסילואט שנשאר נקי, אחרי השריפה, על מיטת הילדה הקטנה, היה שובר לב. זו הזירה היחידה שאחרי שהייתי בה עשיתי שני סיבובים מסביב לשכונה לפני שאספתי את הילדה שלי מהגן".

המקרה שהצליח להעכיר אפילו את שלוותה של הפרופילאית המנוסה, היה אחד מהאירועים הפילייים הקשים שידעה המדינה. שלושה דורות של משפחה נמחקו בלילה אחד: לודמילה ואדוארד, בנם דימטרי, אשתו סטיאנה, וילדיהם - רוסל בת השלוש והתינוק נתנאל, בן ארבעה חודשים בלבד. כולם נדקרו למוות בביתם בראשון לציון, באוקטובר 2009. לאחר מכן, ביתם הוצת. היה זה בוקר שבת כשבמשטרה התקבלה קריאה על שריפה. כשהגיעו לזירה הבינו שלשריפה קדם סכח.

"התזות הדם לימדו אותי שזה מישוהו שהסתבך שם, כי המאפיה הצ'צ'נית הייתה שולחת איש מקצוע. הוא בא, עושה וסוגר עניין. הוא לא מסתבך. שש דקירות סכין לתינוק בן ארבעה חודשים זה אמוציונלי. הוא הפריע לו. הוא כנראה התחיל לבכות"

"כשהגעתי לזירה, אנשי צוות החקירה היו בטוחים שמי שעומדים מאחורי הרצח הם אנשי המאפיה הצ'צ'נית. ידעתי את זה, אבל ניסיתי להיכנס הכי נקייה שאפשר. התזות הדם לימדו אותי שזה מישוהו שהסתבך שם, כי המאפיה הצ'צ'נית הייתה שולחת איש מקצוע. הוא בא, עושה וסוגר עניין. הוא לא מסתבך. שש דקירות סכין לתינוק בן ארבעה חודשים זה אמוציונלי. הוא הפריע לו. הוא כנראה התחיל לבכות. את עושה אחד ועוד אחד

ומכיון שזה לא מישו מקצועי. זה לא צ'צ'ני. צריך ללכת עקב בצד אגודל. אם אני לא מצליח לשלול משהו - יכול להיות שזה נכון".

בסופו של דבר נעצר דמיאן קרליק, שהודה שביצע את הרצח כנקמה על פיטוריו מהעסק של בני המשפחה. הייתה לך השערה שזה יהיה המקרה?
"זה לא עובד ככה. רק בסרטים באה פרופילאית, בודקת, מזוהה, נוגעת בתיק ומיד אומרת באיזה בית קפה העברין יושב".

אז מה זה בעצם פרופילאיות?

"כולנו מרכיבים פרופילים כל הזמן. ההבדל בין פרופילאי לבין אדם לא מקצועי הוא שאצל האחרון זה עניין של מזל. הוא בונה על כך שמה שעבד לו בפעמים הקודמות יעבוד לו גם עכשיו. פרופילאות היא סכניקה לאפיין אדם על בסיס ההתנהגות שלו. זה יכול להיות עבריו לא ידוע באירוע פלילי, או אדם שזהותו ידועה, כמו נעדר או נחקר. מדור פסיכולוגיה חקירתית הוא היחיד במז"פ שמתעסק ב"ומינס" (מודיעין אנושי - מ.ש.). אנחנו מתעסקים בפוליגרף, בריאיון קונגסיבי, בפרופילאות. הפוליגרף, למשל, הוא לא ראייה קבילה בבית המשפט, אבל הוא עוזר בצמצום רשימת חשודים, מקצר משאבים של כוח אדם וימי מעצר. זה כלי עזר חקירתי".

6 סיבות מצוינות להשקיע עכשיו באמצעות תיק השקעות מנהל ודיגיטלי

החשבון: 011-52000000
החשבון: 011-52000000

מה התפקיד שלך בשלב של חקירה?

"הרבה חוקרים מבצעים תרגילי חקירה על אוטומט, אבל להוציא הודאה מחשוד זה לגנחם לו להתנהגות לא הגיונית, שמנוגדת ליצר ההישרדות של כל יצור חי. לאף אחד אין אינסטרס להניד 'אני עשיתי את זה. אני אנסתי, אני רצחתי'. פסיכולוגיה חקירתית בעצם משנה את הרציונל של הנחקר. סוג של מניפולציה. צוות החקירה לא צריך אותו כדי שאניד לו שהאדם שמולו עבריו. את זה כל שוטר מתחיל יודע. כמו שאמרתי, כולם מרכיבים פרופיל. פסיכולוג חקירתי מאתר את נקודות החולשה. הייתי צופה בחקירות וראה את הרגע הזה, שמשוה משתנה בחשוד, שהוא מכין, שהרציונל מתחלף. החוקרים לא בהכרח מזהים את זה. ואז מתחיל השלב שאני חוטפת התמוססות עצבים".

למה?

"כי יש פרק זמן בין הרגע שהוא מבין את זה ועד הרגע שהוא פותח הכול. זה יכול לקחת שתיים וזה יכול לקחת לילה. זה שלב קריטי בעבודת החוקר. לרכוש אמון של אדם לוקח חיים שלמים, בסט במהלך חקירה זה קשה, ולשבור את האמון הזה אפשר בשניות. אדם יודה בפני מי שהוא סומך עליו, שהוא מאמין בו. מספיק שהשוטר ירוק מילה לא במקום - וזה מת".

זה לא עלול להיות פתח להודאות שווא?

"יש הבדל בין העולם האקדמי לעולם האמיתי. בעולם האקדמי יש הודאות שווא. בעולם האמיתי יש מעט מאוד מקרים כאלה".

"משהו בעדות של דזורוב לא הסתדר"

האירועים הפוליטיים שנצרכו בתודעה הישראלית כרוכים בחיים האישיים של אנגלהרד. בתחילת חודש דצמבר, שנת 2006, היא הייתה בסוף החודש התשיעי להריונה וציפתה ללדת בכל יום. בעקבות הדיווחים על מציאת גופתה של נערה צעירה בת 13 בתא שירותים בבית ספר בקצרין, היא נקראה לזירה. "יצאתי ברבע לארבע בבוקר מהבית. עד שהגענו לקצרין, קראתי את כל העדויות שנאספו". עדות אחת בלטה במיוחד: "קראתי את העדות של רומן דזורוב (שאו עוד לא הוגדר כחשוד - מ.ש.), ומשהו לא הסתדר לי. אמרתי שמשוה כאן מסריח. אמרתי שייקחו אותו לפוליגרף".

דזורוב, אורח אוקראינה, אז בן 28, שעבד כרצף בבית הספר, נשאל בבדיקה אם הוא קשור לרצח, הכחיש – ויצא דובר שקר. בעקבות הפוליגרף הזה הוא נעצר, והמשך הסיפור ידוע. כעת, אחרי שביט המשפט העליון הורה לקיים לו משפט חוזר ונראה כי הפרקליטות מנהלת קרב כמעט אבוד להביא להרשעתו פעם נוספת, אנגלהרד עומדת מאחורי ההרשעה שלו.

"החץ התקשורתי פגע בחקירה". רומן דזורוב (צילום: נחום סמך)

Promoted Links by Taboola

שמואל הרדני הפך לחילוני: "הייתי במצב נפשי קשה, לא מתקדמתי, הייתי בודד"

מיטת הקיץ: הלהיט של חדר המיטות ב-2022

ככפי הגומי הכי חרוטים ונוחים שיש - לבית ואפילו לחשוד

"צריך לעשות סדר בהגדרות. העבודה של התביעה במשפט פלילי היא הרבה יותר קשה מזו של הסניגוריה - להוכיח אשמה מעבר לכל ספק סביר. לכן במשפט החוזר דזורוב כנראה ייצא זכאי. בכל זאת, בשלוש ערכאות משפטיות הפוקליטות הצליחה לשכנע את בית המשפט מעבר לכל ספק סביר, שרומן הוא הרוצח. אני, בניגוד לראש הממשלה לשעבר שלנו, סומכת על רשויות החוק במדינת ישראל".

מה השתבש שם בחקירה?

"הלחץ התקשורתי פגם מאוד בחקירה. המשטרה הייתה בלחץ מטורף. היא לא הייתה פועלת אחרת ברמה המקצועית לולא הייתה כל ערב מסיבת עיתונאים, אבל אני חושבת שהעובדה שהמשטרה הייתה חייבת להפיק מידע חדש, גרמה לה לעבוד מתוך לחץ. אנשים שעובדים בלחץ לעולם יעבדו פחות מסודר ופחות מדויק. בסוף, הלחץ התקשורתי וצל של אמת' (הסדרה התיעודית שעסקה בפרשה - מ.ש.) עוד יוציאו חוצה חזרה לרחובות".

יש גם חפים מפשע שיושבים בכלא. איך את מסבירה את זה שלא נמצאו ראיות פורנזיות שקושרות את דזורוב לרצח?

"ברור שיש טעויות. שוטרים הם בני אדם, וכך גם פרקליטים ושופטים. מי שלא עושה – לא טועה. אבל לא במקרה הוזה. כאן היה פוליגרף. הוא הודה במשטרה. הייתי בזירה. את יודעת איזה כמיות דם היו שם? גבר צעיר, חוק, פועל שעבד בידיים, מול ילדה בת 14, לא היו סימני מאבק. הוא יכול עליה בשניות. ממה בדיקו אמורים להיות עזיו כתמי דם? זה לא אומר שהוא לא הרצח".

למה התיק הזה כל כך שנוי במחלוקת לדעתך?

"יש פה דברים שבכלל לא קשורים לשאלה אם רומן דקר או לא דקר. זאת הפעם הראשונה בהיסטוריה, שידועה לי, שלמשפחת הקורבן היה עורך דין. למיטב ידיעתי, אבא של תאיר קיבל את העובדה שרומן דזורוב רצח. מי שלא מקבלת את זה היא האמא שלה. אסור לשפוט אדם בשעת צער, בטח לא אמא. אם היא הייתה מקבלת את העובדה שרומן הרצח, היא הייתה צריכה לקבל את העובדה שהבת שלה בורחת משיעורים ויוצאת לעשן סיגריה. עדיף לה להניד שרומן דזורוב הוא לא הרצח. אבל חשוב לי להדגיש שזאת חוות דעתי האישית, מטפול מינימלי בנקודת זמן מאוד התחלתית של התיק. אחר כך הלכתי ללדת".

חקירות בוטיק

מעל 600 תיקי רצח לא מפוענחים שוכבים במשרדי משטרת ישראל, אך נדמה שאין תיק שהושקעו בו משאבים ומאמצים, כמו זה של הרצח בברנוער. במוצאי שבת, ה-1 באוגוסט, 2009, ירד אלמוני במדרגות לבית אגודת הלהטב"ק במרכז תל אביב, בעת שהתקיים בו מפגש חברתי של בני נוער. הרוצח, לבוש שחורים ועטוה מסכה, פתח בירי וגמלט מהמקום. הגערה ליו טורבישי והמדריך ניר כץ נרצחו. עשרה אדם נפצעו, כמה מהם באורח קשה מאוד. גם היום, 13 שנים אחרי הרצח, ואחרי שהועמד לדין נאשם בנינו והפרקליטות חזרה בה, אנגלהרד נוהרת בדבריה שכן מדובר בתיק פתוח.

להערכתך, מדובר בפשע שנאה נגד הקהילה?

"אני חושבת שלא. לדעתי לא מדובר בפשע שנאה כלפי אוכלוסייה מסוימת. הרוצח הרי ביצע את הפשע המושלם. ממה שאני יודעת, יש עוד כמה הומוסקסואלים בתל אביב. אם הרוצח היה מונע על ידי זעם כלפיהם, הוא היה ממשיך לבצע עבירות נוספות – כי הוא הצליח. לכן אני יוצאת מנקודת הנחה שלא מדובר בפשע שנאה".

כל כך הרבה שנים אחרי, כל כך הרבה השקעה מצד המשטרה והשב"כ, אפשר עדיין למצוא את הרוצח?

"למשטרת ישראל יש ויכרן ארון. אחד הדברים היפים במקצוע שלנו הוא שאנחנו עובדים על חידות שיש להן פתרון. אנחנו רק צריכים את הזמן, הסבלנות והמשאבים להגיע לפתרון הזה".

גם בתיק הרצח של הילדה נאוה אלימלך, 30 שנה אחרי, אפשר להגיע לרוצח?

"חד משמעית כן".

יש תיק שאת נאה בו במיוחד?

"כן. אסון התאומים".

אנגלהרד לא מתייחסת למתקפת הטרור על מגדלי התאומים, אלא לפרשה שבה הורשע אב לתאומים בשנות ה-30 לחייו בטלטרם, עד כדי הריגתו של הבן, בן ארבעה חודשים בלבד, ופציעת אחותו באורח קשה. הפרשה התפוצצה עם אשפוזם של התינוקות בבית החולים ספרא לילדים בתל השומר, בתחילת 2012, כשהם סובלים מחבלות. ההורים הצעירים נחקרו והכחישו כי פגעו בילדיהם הרכים. גם כשבנם נפטר, והם הובאו באויקים להשתתף בלוויה, הם המשיכו להכחיש.

איך הצלחתם להגיע לאמת בתיק הזה?

"בחקירות רגילות אני יודעת מי החשודים. כאן ישבתי בחדר החקירות כשאני יודעת שיש לי הורה אחד אשם והורה אחד חף מפשע, ואני לא יודעת מי זה מי. הם היו כמו חומה בצורה. לשבור אדם זה הכי קל בעולם. לשבור אותו במירכאות, ברמה שהוא ירצה להציל את עצמו. אבל במצב כל כך עדין, של מוות של תינוק, אני צריכה להיות זהירה מאוד, כי אם אני שוברת טיפה מעבר למה שצריך - אני מכניסה אותו למצב של חוסר אונים וזו אני לא יכולה לעבוד איתו - כי הוא נגעל. הוא צריך לדעת שיש לו תקווה".

מה עשית?

"המטרה שלי הייתה, קודם כל, להפריד ביניהם מבחינה מנסלית. בהתחלה חשבתי שזאת האמא, בעיקר בגלל שהיא המטפלת העיקרית. אבל ברגע שהבנתי את המרכיבים האישיותיים של האבא, שהיו בהם קיוום נרקסיסטיים מטורפים, זה נתן את הפתח לבצע את תרגילי החקירה ולהביא את האם להיעיד נגדו".

איך סיפור כמה קשה משפיע עלייך ברמה האישית?

"כל תיק שורט בצורה אחרת. העבודה שלי מתעסקת בפן הרגשי. אני חייבת להיכנס לראש, להיות אמפתית. לבן שלי קוראים בשם של התינוק המת. יש תיקים שאני לא יכולה להוציא מהראש - כולל כמה תיקי נעדרים. אף אחד לא נעדר כי טוב לו. היום אני יכולה להניד שכמויות העצב והיגון שנחשפתי אליהם הוציאו ממני את שמחת החיים".

אין גורם במשטרה שאפשר לדבר איתו על זה?

"לי לא היה. אני הייתי יחידה. לא הייתה מעליי אף גורם. בגלל זה הטרשתי".

"עדיין אפשר להגיע לרוצח". עצרת לנפגי הרצח בברנוער (צילום: מוטי קמחי)

אנגלהרד מתייחסת למחלת הטרשת הנפוצה, בה אובחנה בשנת 2010, כשהייתה בת 38. "את יוצאת

הוא זה ארן היעדר גורם מקצת או טפסל. בהגדרה אחרת שהעובדה שלא היה לה בתפקיד קידום השפיעה גם על המסגרת הארץ היררכי, תמיד יש משהו מעור. ללא היה מסלול קידום. מקצועי.

בשנותיהם הראשונים היה צעירה בת 30 ושנתיים. האמתית בידיה להקשה אפשר להצטרף. נדי וסיו ואינו באמנות מקום ובאותו (תן נציב בדיומן, היה ראש אף הקהילות וההדיוטין (ש.ש). הוא היה ראש יחידת

ההסתייגות, בתקופה שבה לא ידעו מהו, ואני ראש תחום פרופיליות. בתוך זמן קצר הוא יצא חטיבה

שדמה, קידם את מנכ"ל התקדום בעצמו, ויש נשאותי במחנה".

ללא מתפקידי להסביר, אבל אני חושבת ששיווק משחקי תפקיד במסגרת. הייתי צריכה לשווק את עצמי. פרופריליות זה חקירות בוסיק, זה לא עובד על מסה. כשאתה נמצא בארגון שיש בו בעיה של עודף משימות וחוסר כוח אדם ובמשאבים, אתה תעדיף להשקיע אותו בשורה התחתונה של כתבי אישום והרשעות, ובה משטרת ישראל נמדדת בסופו של דבר.

ה'תרחסין, עשיתי כל בערלותי את ה'השאר, אבל נצורה סיוסטיא בערבותי שלום תחלקם ואלו חלקים
 מהמחלוקה. כשלם מסים העבירי אותי לחסותי המצודות בשילשים, לעבודת יהוה במקום עבודת ששם. זאת
 היתה הענה הראשונה של הקהורה, המעשר מן המזבחות ומהמריצים אצל כן. כנברה. אל כי יצא
 את הסיון הזה. הצב הבריאותי הקשה עלי. השילוב בין המרשם לבין דרישות ההפקד תמיד היה מאמנה.
 תתחמדי שלמתי על זה מחר. אבל כשרגשתי שאני מצליח חיים היה לי שווה לרשם את המחיר הזה בנקודת
 הזמן ואת המחיר הזה כ"ס"ק.

הוא כנראה לעולם לא יידע. לא ביקשו ממני לחפון אותו אפילו. ברצח הבא לא תהיה הפונקציה הזאת".

[illegible]